

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο γεια σου,

Μέσα στις αναμνήσεις είναι και κάποιες σημαντικές πημέρες της Αυστραλίας, κι όχι μόνο τα πρώτα δικά μας χρόνια εδώ. Χτες είχαμε την Ημέρα της Αυστραλίας, την Εθνική Γιορτή της χώρας. Είναι η επέτειος της πρώτης οργανωμένης εποίκησης, όταν έφτασε η πρώτη μεγάλη αποστολή για μόνιμη εγκατάσταση στην μακρινή χώρα του Νότου. Εγκατάσταση, μόνιμη διαμονή, κατοχή και εποίκηση. Ήταν οι καιροί της αποικιοκρατίας και η χώρα τούτη ήταν ξέφραγο αμπέλι. Χαρακτηρίστηκε ακατοίκητη γιατί δεν είχε οργανωμένα κονωνικά σύνολα, κράτη και πόλεις ή εγκαταστάσεις υλικής διαβίωσης.

Η χώρα δεν ήταν ακατοίκητη, αλλά ο πληθυσμός ήταν μια πρωτογονη παράξενη κατάσταση και το «ακατοίκητη» βόλευε αυτούς που ήρθαν για να δημιουργήσουν κάτι νέο με τα δικά τους μέτρα και σταθμά.

Οι συνθήκες τόσο δύσκολες, τόσο άβολες, μπορεί να τις χαρακτηρίσεις και απάνθρωπες. Άλλα αυτοί που ήρθαν δεν ήρθαν από... βολεμένες συνθήκες.

Να αδειάσουν τις φυλακές τους έφεραν, φυλακές μπουντρούμια, απάνθρωπες συνθήκες.

Όταν σκεφτούμε τη ζωή, λίγους αιώνες πρίν, όταν διαβάσουμε ιστορία, όταν συγκρίνουμε το χτες με το σήμερα...

Η Αυστραλία λοιπόν γιορτάζει και μαζί γιορτάζουμε όλοι. Πρέπει να μακαρίζουμε εκείνους τους πρώτους κατοίκους που ημέρεψαν τούτη τη σκληρή γη, που δημιούργησαν τις συνθήκες που βρήκαμε εμείς.

Και κάτι πο σουδαίο γιορτάζει με αναγνώριση των αληθινών Αυστραλών, των Αμπορίζιναλ που έχουν υποφέρει κι εκδιωχθεί από τους λευκούς και που μέχρι τα χθες δεν είχαν αναγνώριση, σαν πολίτες της χώρας, της δικής τους χώρας.

Η σημερινή Αυστραλία είναι μια συγχρόνη αναπτυγμένη χώρα, μια πολυεθνική και ειρηνική συγχρόνως χώρα που δημιουργεί, μέσα από την πολυμορφία του πληθυσμού της, δημιουργεί λέω, την δική της προσωπικότητα. Εμφανής η αλλαγή, η ιδαιτερότητα και η απομάκρυνση από το βρετανικό της ξεκίνημα.

Να της ευχηθούμε από καρδιά χρόνια πολλά κι ελπιδοφόρα.

Σ Υ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Ι

Σε κείνο το συνάθρωπο από την

Οικουμένη
υπάρχει πάντα «ο άνθρωπος»
μπορείς να βρεις το «φίλο».

Το βράχο ν' ακουμπήσεις τον καπνό,
το πέλαγος της γνώσης
ν' αγναντέψεις.

Και τον ανθό για να χαρείς
την ευαδιά
της ειλικρίνειας, της αίσθησης του
ωραίου.

Και πλάτανο στον ίσοιο να χαρείς
ξεκούραση, δροσιά και προστασία.
Να καταθέσεις το στεφάνι της τιμής,
να του χαρίσεις
την πλατιά εμπιστούνη.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα φίλε μου,
Μυστήριος λαός οι Αγγλοαυστραλοί γιορτάζουν εθνικές επετείους τους συμβάντα που μόνο «εθνικά» δεν θα θεωρούσαν. Την Ημέρα της Αυστραλίας δηλαδή την άφιξη του «πρώτου στόλου» στις 26 Ιανουαρίου με 736 κατάδικους και τους 500 δεσμώτες τους, ουσιαστικά όλοι τους εξόριστοι σε μια ξένη χώρα που κατέκτησαν και εξόντωσαν τους αυτόχθονες κατοίκους της. Η άλλη εθνική επέτειος, Anzac Day, αφορά μια πολεμική ήπα με θύματα χιλιάδες νεαρούς Αυστραλούς. Ασφαλώς, υπάρχουν δικαιολογίες για όλα αυτά, όμως κατά τη γνώμη μου εθνική γιορτή για την Αυστραλία θα έπρεπε να είναι η ημέρα που απέκτησε την ανεξαρτησία της.

Άλλα δεν είναι μόνο η επιλογή των εθνικών εορτών στην Αυστραλία, αλλά και ο τρόπος που πανηγυρίζονται, πολύ διαφορετικός από άλλες χώρες χωρίς στρατιωτικές παρελάσεις και πατριωτικές κορώνες. Χθες οι Αυστραλοί γιόρτασαν χωρίς επισημότητα την Ημέρα της Αυστραλίας με μπαρμπεκιού και εκδηλώσεις ψυχαγωγίας σε δημόσιους χώρους και με δύο σημαντικά γεγονότα: Την

πια Ευρώπη, οι «ντέγκος», οι «γουόγκες», ή ακόμη και οι Αγγλοί «πόμπι» που ήταν ιδιαίτερα αντιπαθείς παρά τους δεσμούς αίματος;

Πάντως, καλέ μου φίλε, είτε αρέσει στους αγγλοαυστραλούς ρατσιστές, είτε όχι, η Αυστραλία που απολαμβάνουμε τώρα και νιώθουμε υπερήφανοι για τα επιτεύγματά της, άλλαξ χάρη σ' αυτούς τούς μελαψούς νοτιοευρωπαίους και άλλες εθνότητες αργότερα που ήρθαν για ένα «καλύτερο αύριο» και έφτιαξαν με τον ιδρώτα και το αίμα τους πολλές φορές το «αύριο» της Αυστραλίας.

Δεν λέω πως δεν ωφελοθήκαμε σαν μετανάστες, ούτε πως αυτή η ευλογημένη χώρα δεν μάς πρόσφερε τις ευκαιρίες για προκοπή, όμως δεν ήταν μονόδρομος γιατί και η χώρα ωφελήθηκε από την εργατικότητά μας, το πάθος μας για πρόοδο, την προσπλωσή μας στους νόμους και το όραμά μας για το μέλλον της οικογένειάς μας.

Αυτό το σύγχρονο οικοδόμημα που κτίσαμε μονιμούμενα πολλές δεκάδες εθνότητες και είναι παράδειγμα προς μίμηση σε όλο τον κόσμο πρέπει να προστατέψουμε σαν κόρη οφθαλμού γιατί θα στεγάζει τα παιδιά, τα εγγόνια μας και τις γενιές που θ' ακολουθήσουν με την ευχή πως σαν νομοταγείς αυστραλοί πολίτες δεν θα ξεχάσουν τις ελληνικές ρίζες τους.

Νάμαστε καλά Γρηγόρη, για να γιορτάσουμε και τού χρόνου την Ημέρα της Αυστραλίας.

